

HADITHEN OM KHABBAB OCH ORSAKEN TILL UPPENBARELSEN

Inledning

Frågan om orsakerna till uppenbarelsen av vissa koranverser har länge varit föremål för noggrann granskning bland de klassiska exegeterna. Genom att analysera både kedjan av berättare (*isnad*) och själva innehållet (*matn*) har lärda försökt fastställa vilka berättelser som kan betraktas som tillförlitliga förklaringar till versernas historiska bakgrund. I detta sammanhang framträder särskilt diskussionen kring hadithen från ***Khabbab ibn al-Aratt*** – må Gud vara nöjd med honom – och dess koppling till versen: *”Och driv inte bort dem som åkallar sin Herre morgon och kväll”* (al-An’am: 52). Denna inledning syftar till att klargöra hur olika lärda har bedömt hadithens trovärdighet och varför den i slutändan inte anses utgöra den egentliga orsaken till uppenbarelsen.

Islam har inte betraktat rikedom och fattigdom, anseende och ställning som måttstock för att värdera människor och deras efterlevnad av dess regler och följande av dess lag, utan har betraktat den grundläggande måttstocken för att värdera människor som gudsfruktan och deras efterlevnad av Hans regler och följande av Hans shari’a. Därför kom Koranen med ett förbud till Profeten – frid vare med honom – (ett förbud som i grunden gäller alla kallare efter honom) att vända sig bort från den som söker Guds ansikte, och att istället vända sig till dem som söker

HADITHEN OM KHABBAB OCH ORSAKEN TILL UPPENBARELSEN

världens prydnader. Gud säger:

"Och driv inte bort dem som åkallar sin Herre morgon och kväll, i strävan efter Hans ansikte. Du har inget ansvar för deras räkenskap, och de har inget ansvar för din räkenskap, så att du driver bort dem och blir en av de orättfärdiga." (al-An'am: 52)

Vi stannar här vid orsaken till uppenbarelsen av denna vers.

Muslim, al-Nasa'i och Ibn Majah har återgett från Sa'd ibn Abi Waqqas – må Gud vara nöjd med honom – som sade: Vi var sex personer med Profeten ﷺ. Då sade de avgudadyrkande till Profeten ﷺ: "Driv bort dessa! De vågar sig inte på oss." Han sade: Jag var där, likaså Ibn Mas'ud, en man från Hudhayl, Bilal och två män som jag inte nämner. Då föll det i Guds Sändebuds hjärta vad Gud ville att det skulle falla, och han tänkte för sig själv. Då uppenbarade Gud den Allsmäktige:

"Och driv inte bort dem som åkallar sin Herre morgon och kväll, i strävan efter Hans ansikte."

Imam Ahmad återgav i sin *Musnad* något liknande från Ibn Mas'ud – må Gud vara nöjd med honom – och lade till: Och i samband med dem uppenbarades Koranen:

"Och varna därmed dem som fruktar att de skall samlas till sin Herre" (al-An'am: 51) till Hans ord: "Och Gud vet bäst vilka som är orättfärdiga." (al-An'am: 58).

Ibn Majah återgav från Khabbab ibn al-Aratt – må Gud vara nöjd med honom – om Hans ord:

"Och driv inte bort dem som åkallar sin Herre morgon och kväll" till Hans ord: "så att du blir en av de orättfärdiga."

Han sade: Al-Aqra' ibn Habis al-Tamimi och 'Uyayna ibn Hisn al-Fazari kom och fann Guds Sändebud ﷺ tillsammans med Suhayb, Bilal, 'Ammar och

HADITHEN OM KHABBAB OCH ORSAKEN TILL UPPENBARELSEN

Khabbab sittande bland några av de svaga troende. När de såg dem kring Profeten ﷺ föraktade de dem. De kom till honom, tog honom avsidet och sade: "Vi vill att du gör ett särskilt möte för oss, så att araberna förstår vårt anseende. Delegationer kommer till dig, och vi skäms om araberna ser oss med dessa slavar. När vi kommer till dig, håll dem borta från dig. När vi är klara kan du sitta med dem om du vill." Han sade: "Ja." De sade: "Skriv ett dokument för oss." Han kallade på en skrivtavla och kallade på 'Ali för att skriva, medan vi satt åt sidan. Då kom Gabriel till honom och sade:

"Och driv inte bort dem som åkallar sin Herre morgon och kväll, i strävan efter Hans ansikte. Du har inget ansvar för deras räkenskap, och de har inget ansvar för din räkenskap, så att du driver bort dem och blir en av de orättfärdiga."

Sedan nämnde Han al-Aqra' ibn Habis och 'Uyayna ibn Hisn och sade:

"Så har Vi provat några av dem med andra, för att de skall säga: Är det dessa som Gud har välsignat bland oss? Är inte Gud den som bäst vet vilka som är tacksamma?" (al-An'am: 53).

Sedan sade Han:

"Och när de som tror på Våra tecken kommer till dig, säg: 'Fred vare med er! Er Herre har föreskrivit sig själv barmhärtighet.'" (al-An'am: 54).

Khabbab sade: Vi kom nära honom tills vi lade våra knän mot hans knä, och Profeten ﷺ brukade sitta med oss. När han ville resa sig, reste han sig och lämnade oss. Då uppenbarade Gud:

"Och håll dig tillsammans med dem som åkallar sin Herre morgon och kväll, i strävan efter Hans ansikte. Låt inte dina ögon vända sig bort från dem i strävan efter världslivets prydnad. Och lyd inte den vars hjärta Vi har gjort likgiltigt för Vår åminnelse, som följer sina begär och vars sak är förspild." (al-Kahf: 28).

HADITHEN OM KHABBAB OCH ORSAKEN TILL UPPENBARELSEN

Khabbab sade: Vi brukade sitta med Profeten ﷺ, och när tiden kom då han reste sig, reste vi oss och lämnade honom tills han reste sig.

Så här har orsaken till uppenbarelsen av dessa ädla verser återgetts. Al-Qurtubi och Ibn 'Ashur har nämnt dessa två hadither, och övriga mufassirun har nämnt hadithen från Khabbab och Ibn Mas'ud – må Gud vara nöjd med dem båda.

Al-Tabari sade: "Det har nämnts att denna vers uppenbarades för Guds Sändebud ﷺ på grund av en grupp svaga muslimer. Avgudadyrkarna sade till honom: Om du drev bort dessa från dig, skulle vi komma till dig och närvara vid ditt möte."

Ibn 'Atiyya sade: "Orsaken till versen är att några av de otrogna sade till Profeten ﷺ: Vi, med vår ära och ställning, kan inte blandas med dessa. Om du drev bort dem, skulle vi följa dig och sitta med dig."

Al-Qurtubi sade: "Avgudadyrkarna sade: Vi accepterar inte att sitta med sådana som dessa – de menade Salman, Suhayb, Bilal och Khabbab – så driv bort dem från dig. De begärde att han skulle skriva det för dem. Profeten ﷺ övervägde det och kallade på 'Ali för att skriva. Då reste sig de fattiga och satte sig åt sidan. Då uppenbarade Gud versen. Därför sade Sa'd i den autentiska hadithen: Det föll i Guds Sändebuds hjärta vad Gud ville att det skulle falla."

Al-Sa'di sade: "Orsaken till uppenbarelsen av dessa verser var att några från Quraysh, eller från de grova araberna, sade till Profeten ﷺ: Om du vill att vi skall tro på dig och följa dig, driv bort den och den – några av de fattiga följeslagarna – för vi skäms om araberna ser oss sitta med dessa fattiga. Hans kärlek till deras islam och deras följande av honom fick honom att tänka på det. Då tillrättavisade Gud honom med denna vers och liknande."

Ibn 'Ashur sade: "Meningen är att Guds Sändebud ﷺ, av sin iver för de stora i Qurayshs tro, för att de skulle vara förebilder för sitt folk, och av sin vetskap om att hans följeslagare delade hans iver och inte skulle känna sig obekväma om de reste sig från mötet när Qurayshs stormän kom – eftersom de trodde och sökte Guds ansikte, inte för att visa upp sig – men Gud förbjöd honom detta och kallade det 'att driva bort' för att betona förbudet. Detta av en visdom som var tyngre än hoppet om deras tro, eftersom Gud såg deras inre och visste att de inte skulle tro. Gud ville visa

HADITHEN OM KHABBAB OCH ORSAKEN TILL UPPENBARELSEN

att Hans religion och Hans Sändebud inte behövde ära från dessa hårda tyranner, och att visa dem att dessa svaga var bättre än dem, och att omsorgen om deras närhet till Profeten ﷺ var viktigare än omsorgen om de otrogna.”

Detta är vad exegeterna har nämnt om orsaken till uppenbarelsen av de ädla verserna.

Studiet av Khabbabs hadith – må Gud vara nöjd med honom – ur både isnad (kedjan av berättare) och matn (innehållet) visar att hadithen inte kan vara orsaken till uppenbarelsen av verserna; detta på grund av svagheten i dess kedja och även dess märkliga innehåll. Ibn ‘Atiyya sade, när han nämnde Khabbabs hadith: *”Detta är en avlägsen tolkning av uppenbarelsens anledning, eftersom versen är mekansk och dessa stormän kom inte förrän i Medina. Det kan visserligen vara så att de sade detta, men om det skedde så var det efter att versen hade uppenbarats, såvida inte versen är medinensisk.”*

Ibn Kathir sade om Khabbabs hadith: *”Detta är en märkelig hadith, eftersom denna vers är mekansk, och al-Aqra’ ibn Habis och ‘Uyayna endast antog islam långt efter hijra.”*

Ibn ‘Ashur kommenterade Ibn ‘Atiyyas ord: *”Kanske skedde detta från dem, och Guds Sändebud ﷺ svarade dem med denna vers som hade uppenbarats i liknande sammanhang.”*

Därmed blir det tydligt att Khabbabs hadith inte är orsaken till uppenbarelsen. Och även om vi bortser från svagheten i kedjan, så finns det ingen förklaring till dess märkliga innehåll.

[Kapitel 6 vers 52](#)

«[VERS FÖR VERS TAFSIR KAPITEL 87 - al-A’la - DEL 2](#)

[TAFSIR AV Kapitel 58, al-Mujadilah ~ Den som tvistar»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)

HADITHEN OM KHABBAB OCH ORSAKEN TILL UPPENBARELSEN

- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)

